

en absolut Bestemmelse om, hvordan det skulde være med Hensyn til Rektorer, og naar man saa igen overførte det saaledes, at Seminarieforslænderne bleve gjorte lige med Rektorer, saa vilde der vel ikke staa noget absolut Forbud mod, at Forstanderne maatte være Teologer, men der vilde som Regel blive forlangt Følsk med Skoleembeds-samsamen til disse Poster. Men jeg skal gen-tage til Slutning, hvad jeg sagde oprindelig, at den Behandling, vi have givet denne Sag, er alt for stor i Forhold til selve Sagen. Er det saa daarligt, det Arbejde, som her er fremlagt fra Udvalget, da er det jo bedst, at man stemmer imod Loven, saaledes som det ogsaa er anbefalet, og det kunne de Herrer jo gøre, som de ville, da enhver jo er raadig over sin Stemme. Men det er jo sikkert nok, at der fra Udvalgets Side al-drig har været opstillet noget, som gav sig ud for at være noget andet, end det var, nemlig en Lønningslov. Der var Tale om mulig at komme til noget mere, men som jeg sagde ved anden Behandling, man var snart klar over, at det ikke kunde opnaas, og Spørgsmaalet blev da ikke om at vedtage dette eller hint Seminariums Medlæggelse eller om Seminariernes Omordning, som vi mente, vilde tage lang Tid, hvilket Mindretallet selv udtrykker saaledes: „Men da Mindretallet erkender, at Seminarielærernes Lønning og hele Stillingen trænger til Forbedring, og at en tidsvarende Ordning af Seminarierne ikke tør forventes i den nærmeste Fremtid, anbefaler det“ o. s. v. Det er Mindretallet altsaa, der har den Opfat-telse, og naar vi andre saa dele den, bliver jo Spørgsmaalet ganske simpelt det: Tør vi saa gaa til at tage denne Lønningsforandring som en ren og har Lønningslov? Der skuler sig ikke andet derunder, og de, der ere enige i at ville give denne Lønningslov hellere end at lade Lærerne staa som hidtil, skulle stemme for Loven; de derimod, som sige: Nej, saa hellere være 10—20 Aar, eller hvor længe det kan være, for at saa Seminariebestyrelsen omordnet! de ville naturligvis stemme mod nærværende Lov. Jeg kan ikke se rettere end, at den Organisation, man mulig kan blive enig om i sin Tid, vil ligge lige saa nær med Lønningerne efter denne Lov, som efter den forrige. Jeg anbefaler derfor frenddeles at stemme for de af mig for nævnte Endringsforslag, nemlig de 3 af mig som Udvalgets Ordfører stillede og de to under Nr. 4 og 6 af Mindretallet, og dernæst, naar de ere vedtagne, at stemme for Loven. Jeg er overbevist om, at de Følsk, hvem dette Lovforslag vedrører, ville føle sig glade ved at saa Loven, og jeg tror

paa den anden Side — det gælder i alt Fald adskillige Seminarielærere — at det ikke vil udøve nogen søvndyssende Indflydelse paa dem, men tværtimod for adskilliges Vedkommende vil have en vækkende Indflydelse, dette, at de blive stillede noget bedre, end de vare før. Jeg skal altsaa slutte med at anbefale Vedtagelsen af de for nævnte Endringsforslag og Lovforslaget i sin Helhed.

Berg: Jeg skal gøre et Par Bemærkninger til den ærede Ordfører. Den ærede Ordfører har henvist til Finansudvalgets Indstillinger. Jeg skal ikke foruare dem paa noget Punkt i de sidste 7 Aar, dertil er jeg slet ikke kaldet, men naar det ærede Medlem mente, at de Forhøjelser, som Lærerne have faaet, havde de faaet før Provisoriet, saa er det fejl. De have faaet i Analogi med Adjunkterne 33 $\frac{1}{3}$ pCt. af de første 1200 Kr. ved en provisorisk Finanslov, ganske vist, efter at man har stemt derover baade her i Tinget og i Landstinget, men det er ingen Lov. Naar den ærede Ordfører mente, at han i Henhold til sine Kollegers Bestemmelse om Finanslovsforslagene i de senere Aar kunde gøre disse Indstillinger, saa er det en Misopfattelse af to Grunde. Hans Forslag er en meget betydelig Forøgelse af de Indstillinger, han interesserer sig for, det er ikke 2,000 Kr., det er en meget betydelig Forøgelse af mange Tusind Kroner paa dette Punkt, og saa er det Pensjonsberettigelse for 12 Mænd flere end der var i Forvejen. Men der er to Punkter, som jeg gerne vilde have Forklaring paa af den ærede Ordfører. Naar vi tage 12 kongelig ansatte Lærere plus 4 kongelig ansatte Forstandere, der tillige ere Forstælærere, altsaa tage 16 Lærere til disse fire Seminarier, han vil beholde, er det saa urigtigt, naar jeg paastaar, at disse med 30 Timer om Ugen for Lærerne og 15 eller 18 Timer for Forstanderne kunne udføre hver Times Arbejde efter Seminariets Arbejdsplan? Hvis det nu ikke er urigtigt, hvortil vil saa det ærede Medlem bruge fire kongelig ansatte Lærere mere? Det er noget af det mest bekynderlige, der endnu er præsteret af noget Lønningsudvalg. Ved alle andre Institutioner har man dog kun et vist Antal kongelig udnævnte Embedsmænd og for øvrigt Assistenten, her Timelærere, eller saa, men det ærede Medlem opfordrer Tinget til at stemme for fire kongelige Embedsmænd mere, end der efter hans egen Regel er Brug for. Jeg vil spørge den ærede Ordfører, om han for nogen eneste Institution her i Landet, for hvilken Staten giver Lønninger, har den Norm, at den skal have fire